

חיים – אבא ברלינסקי

נולד בסרני 1908 מת בסרני, כנראה ממוחלת – לב

ב-1941 לפני שנרצחו אשתו חסיה ובנו עזריאל.

אמו בתיה ואחותו הצעירה זלטה

חיים נולד בסרני בשנת 1908.

לדברי שיקה היה היחידי מבין הילדים שלא היה ציוני.

יחד עם זאת, תעודתו מביה"ס נמצאה בביתנו וסביר להניח כי בשלב מסוים רצה להגיע ארצה , ככל הנראה כסטודנט, וביקש כי אחיו יסדירו עבורו סרטיפיקט.

בחוברת הזיכרון שהוציאה הדסה ליום השנה הראשון לפטירתו של נפתלי רשמה כי חיים נרשם ללימודים באוניברסיטה אך המלחמה מנעה זאת ממנו.

כמו כן התמונות שבידינו מלמדות על פעילותו ב"פינה העברית שעל יד תרבות" וכן ב"ליגה למען העובדים בארץ ישראל" דבר שלא מתיישב עם טענתו של שיקה.

יתכן ולא עלה מאחר והיה חולה וחשש כי לא יצליח להתפרנס בארץ מאחר ולא היה מסוגל לעבוד בעבודה פיסית.

חיים בשורה השנייה-השני משמאל 1927

חיים בשורה השלישית מלמעלה רביעי מימין – ה'ליגה למען העובדים בארץ ישראל"
נפתלי בשורה הראשונה באמצע

ליד קבר האב עם מולה

בסוף שנות ה-30 נישא לחסיה בינדר מהעיירה רוקיטנה הסמוכה לסרני.

חסיה הייתה אף היא חניכת "השומר הצעיר".

לאחר נשואיו עם חסיה עבד בבית חרושת ללבנים (ב' צרויה) כמנהל חשבונות.

המפעל נקרא "צגלנה" הבעלים היה חיים טורוק. המפעל שכן בעיירה אוסטקי שהייתה על פסי הרכבת תחנה אחת אחרי רוקיטנה.

נוף באוסטקי שם עבד חיים

[illegible]

דף עד שמילאה אחייניתו של חיים טורוק אצלו עבד חיים . (ברוריה שראלי
עלתה לארץ עם משפחתה ב- 1935 וכך ניצלה. היא נפטרה בשנת 2004)

בעיירה אוסטקי (ostaki) היו מספר בתי חרושת ללבני שמוט (לבנים המשמשים לבניית תנורים עקב עמידותן בטמפרטורות גבוהות).

במהלך חיפושינו אחר משפחתה של חסיה ניסיתי להתקשר לאשר בינדר מרוקיטנה אשר סברתי שיש לו קשר אליה

את שמו של אשר בינדר מצאתי ברשימת הפעילים של ארגון יוצאי רוקיטנה בישראל ומאחר והיה ברור שמשפחתה של חסיה התגוררה בעיריה זו סברתי כי קיימים סיכויים רבים שקיים קשר משפחתי ביניהם. ואומנם לאחר מספר מילים אמר לי אשר כי הוא אחיה של חסיה והוא למעשה היחיד מבני המשפחה שעומדים היה קשר שהכיר את הילד עזריאל שהיה לדבריו ילד "גאון".

אשר היה נרגש מאוד ולא ניתן היה להמשיך ולדבר עימו.

רחל בן ישי נפגשה עימו ועם בתו עמירה אשר הסתבר כי הן מכירות האחת את השנייה.

במהלך שיחה זו התגלו פרטים שונים ומצמררים.

אשר בינדר הוא היחיד מבני משפחתו שניצל לאחר שברח והצליח להצטרף לפרטיזנים. תקופה מסוימת הוא התגורר בסרני וכך הכיר היטב את הסבתא בתיה את ניונקה ואת זלטקה.

לדבריו הוא עמד בקשר טלפוני עם ניונקה עובדה שלא הייתה ידועה לנו.

ממנו למדנו כי חיים לא הושמד על ידי הנאצים כי אם מת ממחלת -לב עוד בשנת 1941 ונקבר בבית הקברות ברוקיטנה אך קברו אינו קיים היום לדבריו של אשר שביקר במקום חמש פעמים וניסה לאתר את הקבר.

לאחר שנפטר עברו חסיה ועזריאל להתגורר עם הוריה של חסיה.

אשר יודע בוודאות כי חסיה נרצחה אך אין עדויות לגבי מותו של הילד עזריאל ועל כן קיווה שאולי הועבר למשפחה מקומית ואומץ על ידה.

אולם בכל הביקורים שערך ברוקיטנה לא מצא כל עדות לכך.

אשר אהב מאוד את עזריאל הקטן שנקרא על שם הסבא שלנו.

הוא היה לדבריו ילד מתוק וחכם. לי הוא אמר שהיה ממש גאון..

אשר העריך מאוד את חיים לדבריו היה מאוד משכיל.

דבריו מצטלבים עם דבריה של הדסה שאמרה תמיד כי חיים נחשב ל"מוכשר בבין כל האחים".

אשר נולד ברוקיטנה אשר גם היא כמו סרני קמה לתחיה בראשית המאה ה-20 אז ניתן אישור ליהודים להתגורר באזור זה.

בעקבות מסילות הרכבת שנשללו הגיעו למקום משפחות יהודיות רבות, התפתח הסחר בעצים, הוקמו בתי חרושת ועוד. אז הוקם גם בית ספר עברי מרשת "**תרבות**".

בשנת 1924 נסעו האב והדוד לארץ ישראל הם קנו מגרש בדרך ליריחו וכמו כן קנו בית חרושת לאטריות ברחוב יחזקאל בשכונת הבוכרים בירושלים.

אולם משלא הצליחו להתפרנס מכרו את בית החרושת וחזרו לפולין.

ירושלים למקצועותיה

מזונות ומשק

(עין סבלה)

אמרי' דרסק א. קצמן ס.

תעשית אטריות

שכ' הבורים, מל' 1098

אויזבך א. — כיס' מכ' — רח' יפו 135

אסן י. — מחנת קפה — רח' הקראים

באדור אחים — תעשית סיגריות —

מוסדרה, מל' 407

בראדן אחים — תעשית סמטקים —

מתה יודיה

בר דק ס. — מחנת קפה — מחנה יהודה

כזוסס ת. ב. — מחנת קפה — מאשיע

בשקביץ ש. — סיני תבלין — סקור חיים

תיד 829, מל' 1036

הצביר, עפרי וסורי ת. — טבק

להרזה — מאשיע

ואלס את איזר — תעשית קפה —

סס, בור' 9

ויני ת. — מחנת קפה — מאשיע, בית

ויטברג

קלימל י. פרופ, האוניברסיטה

קליין ש. פרופ, האוניברסיטה

קלעי פ. דיר, הגנבה

קסוד ר. הגנבה

קמניצקי ר. — גנת — ק ילדים א'

קרויד ת. י. — מורה לעסקנות —

שערי חצר

קריצבסקי ת. גבי, בית הברם

קסר, בייס כרם

רובינא צ. גבי, תית לבנות א'

רובינא א. — גנת — תלפיות

רוזנבוים ר. — גנת — נבעת שאל

רוזנבלום ג. — גנת — שכי שסען הצדיק

רוזנברג אברהם דיר, האוניברסיטה

רוזנברג יחאל ס. ביסיד הכללי לסורים

בית הברם

רוזנהק מנחם, בית הברם

תת ל. פרופ, רחביה, מל' 926

דסן אברהם, בייס כרם

ריבלין ר. דיר, האוניברסיטה

ריבלין י. דיר, ביסיד הכללי לסורים

בית הברם

רישון ר. גבי, תית לבנות א'

ריכמן מרדכי יהודה, בייס לבנות א'

רייזברג א. דיר, האוניברסיטה

רכבי יעקב, רח' יפו 422

רם ת. תית לבנות א'

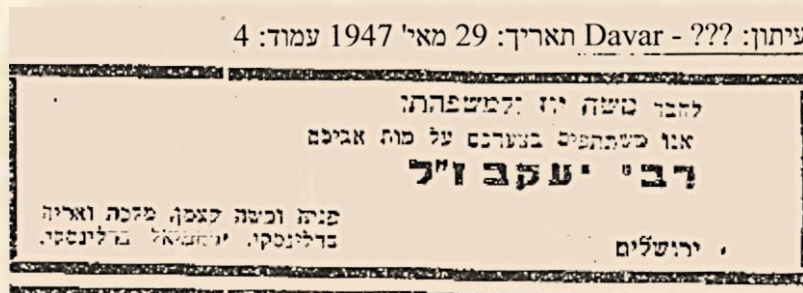
רשפורט א. בית הברם

שווכה ס. דיר, האוניברסיטה

שורק א. — רח' חפצי

"התעשייה בארץ ישראל" 1932 " בית חרושת לאטריות בשכונת הבוכרים

מפעל האטריות "איטרית" של א. חרפק ומ. קצמן מופיע בפרסומים בירושלים.

מש' קצמן, אריה ומלכה ומולה משתתפים באבלו של ידיד קרוב מסרני אשר גם הוריו ר' יעקב ומינדל פתחו את ביתם בפני בני הנוער בסרני. האם גם קצמן או אשתו היו בני המקום ?

רוחי מספרת כי אריה היה חבר קרוב של קצמן ושל חרפק והיא כילדה זוכרת את מפעל האטריות שלהם ואת האטריות שהיו תלויות על חבלים. היא גם הייתה חברה של בנותיו של חרפק. והמשיכה לבקרו עם ההורים גם כאשר עברו לגור בתל אביב.

רוחי לא ידעה כי הקשרים בין אביה וחרפק היו עוד מחו"ל וכמובן לא היה לה שמץ של מושג על כך שאביה של חסיה, שהייתה למעשה דודתה, היה הבעלים הקודמים של בית החרושת, וכי כל המשפחה כולל חיים והילד הקטן עזריאל הושמדו לאחר שלא נמצאה פרנסה בארץ ישראל והסבא חזר לפולין.

הם גם לא הצליחו בעסקיהם אולם בשנת 1939 עם פרוץ המלחמה חל שינוי- הבריטים החלו לצרוך כמויות גדולות של אטריות והעסקים החלו לפרוח.

בשנת 1942 הם התאחדו עם עוד חמישה יצרנים של אטריות בארץ ויחד הקימו את בית החרושת "אסם"

וכך יצא כי אותו המפעל שאכזב את משפחת בינדר וגרם להם לעזוב את הארץ, מה שהביא להשמדתם – אותו המפעל הביא לפריחה כלכלית אצל ידידיהם מסרני.

משפחות בינדר וחרפק היו ידידות עוד לפני הקמתה של סרני. שתייהן הגיעו מהעיירה דומברוביצה הקרובה לסרני והקימו עסקים בקרבת תחנת הרכבת של סרני עוד בשנת 1900.

ברשימת התלמידים בכתתו של נפתלי בבית הספר היסודי למדו שני תלמידים ממשפחת חרפק

מור אליהו חרפק ממייסדי "אוסם", משמאל, מקבל את אות יקיר התעשייה מידי בומה שביט לידו השר גדעון פת. (1980).

חסיה נורתה בכיכר השוק יחד עם אמה של חסיה. רבים נמלטו רובם הוסגרו ונרצחו, אחרים הוסעו ברכבות לסרני ושם נרצחו.

אשר הצליח, כאמור, להימלט והצטרף לשורות הפרטיזנים בתום המלחמה גילה כי משפחתו הושמדה כולה בשנת 1947 הצליח לעלות ארצה בזהות בדויה ולהקים משפחה.

Państwowe Gimnazjum *Koedukacyjne*
im. *Henryka Sienkiewicza* w *Sarnach*.
Wydział (Typ) *humanistyczny*.

Nr. *3* Rok szkolny *1929/30*.

ŚWIADECTWO SZKOLNE

Berliński, Chaim - Aba

urodzony dnia *20 października* 1908 r. w *Sarnach*
(powiat: *Sarnieński*), religii (wyznania) *Mojżeszowego*
uczeń klasy *VIII* otrzymuje za rok szkolny *1929/30* stopnie następujące:

ze sprawowania się	<i>bardzo dobry</i>
z nauki religii	<i>bardzo dobry</i>
" " języka polskiego	<i>dostateczny</i>
" " języka łacińskiego	<i>dostateczny</i>
" " języka greckiego	
" " kultury klasycznej	
" " języka <i>niemieckiego</i>	<i>dobry</i>
" " języka	
" " historii	<i>dostateczny</i>
" " geografii	
" " przyrodoznawstwa	
" " fizyki	<i>dobry</i>
" " chemii	
" " matematyki	<i>dobry</i>
" " propedeutyki filozofii	<i>dostateczny</i>
" " higieny	
" " rysunku	
" " śpiewu i muzyki	
" " pracy ręcznej	
" " pisma	
" " ćwiczeń cielesnych	<i>dobry</i>

תעודתו של חיים שהייתה בביתנו .

(חיים נרשם כנראה ללימודים באוניברסיטה העברית אך לא הצליח לעלות. לדברי אמי היא הבינה שחיים היה מאד מוכשר. גם אשר סיפר לרוחי כי הוא היה מאד משכיל. יש לי תחושה כי האחים בארץ האשימו את עצמם בכך שלא השתדלו מספיק לחלץ את חיים ומשפחתו מן התופת)

חיים עם האם ואחיותיו הקטנות מניה וזלטה

מימין חיים חסיה ובתיה בבית מש' בינדר בתמונה האמצעית חיים וחסיה.

בתמונה משמאל-בתיה מארחת בביתה את אמה של חסיה (1939)

י ז כ ו ר

אברהם בינדר

עפרה בינדר

נפתלי הרץ (זידל) בינדר

צסיה בינדר (גולוד)

משה בינדר

יהודית בינדר

בריינדל בליזובסקי

נחמן בליזובסקי

חסיה ברלינסקי (בינדר)

משפחתה של חסיה בינדר הוריה, אחיה אחותה, וגיסתה שניספו בשואה.

על פי בדיקתנו לאשתו של האח משה-צסיה גולוד- משפחה בקיבוץ מסילות.

חיים וחסיה - 1937

רוקיסטנה 1920 - 1939

נפח ילדותי

נולדתי בעיר רוקיסטנה שבפלך ווהלין, בפולין ב- 20 לאוגוסט 1920, בשנת 1905 הפכה העיירה אוסטניקוב שבווהלין-אוקראינה ליישוב עירוני בשם רוקיסטנה. שמה נלקח משמו של הכפר הסמוך והנהר "רוקיסטנה-נקה". במקום רווחה אגדה על עיר עתיקה ויישוב יהודי גדול שהיה במקום ונחרב בפרעות חמליצקי במאה ה-17. כהוכחה לכך קיים בית עלמין יהודי עתיק בכפר הסמוך ל"רוקיסטנה". בראשית המאה ה-20, הגיעו משפחות יהודיות צעירות מן הסביבה הקרובה ואיתם הגיעו גם הורי לרוקיסטנה. הסיבה נעוצה בעיקר בעובדה שאותו זמן נסללה מסילת הברזל קובל-קייב שעברה ממש ליד הכפר. מהלך זה הביא ליצירת מקומות עבודה ומקורות פרנסה לאנשים רבים. יהודי רוקיסטנה השתלבו בכלכלת העיירה המתפתחת והתפרנסו בכבוד. במיוחד התפתחו מנסרות וסחר בעצים. הוקמו בתי חרושת חלקם בבעלות יהודית כמו בית חרושת לזפת ובית חרושת ענק לזכוכית שהקים רחנברג, יהודי מבלגיה שהיה מראשוני המתיישבים ברוקיסטנה. רחנברג גם בנה שיכונים לפועלי המפעל יהודים ונוצרים כאחד, ונטע גן ציבורי גדול. כמו כן הוקמו בתי חרושת ללבני בניין, לסודה ולימונדה, הוקמו מחצבות, תחנות קמת, שני בתי מלון גם הם על ידי יהודים וניתנו מגוון שירותים. רוקיסטנה גדלה במהירות מסחררת.

בעיירה התגבשה קהילה יהודית. הוקמה קופת גמילות חסדים מתרומות חו נועדה לתמוך בסוחרים זעירים, בעלי מלאכה ומעוטי יכולת ובמרצת הזמן הפכה "לבנק עממי יהודי" רשמי. יהדות רוקיסטנה, השתייכה לקהילה היהודית של העיר סרנה ואליה היו מסופחים ריכוזים יהודיים קטנים מכפרי הסביבה: אוסטקי, אוסניצקי, אוקופי, בודי, בודקי-בורובסק, בודקי-סנדיוביץ, בורוביי, בליוזוב, בילוביץ, ברוב, גלינה, דרט', וויטקביץ, וולצ'ה-גורקה, זלויה, טופיק, מסביץ, נטרבה, סטריקי, סנדיוביץ, קיסוריץ, קרפולובקה. תוך שנים ספורות התארגנה בעיירה קהילה יהודית ענפה, שעיקר אוכלוסיתה צעירה, אשר לצד שמירת מצוות ולימוד תורה, קלטה גם את החיים המודרניים של תרבות המערב, הקהילה היהודית ברוקיסטנה הייתה למרכז חברתי ורוחני של הסביבה. ר' אהרון שמסי כיהן כרב הקהילה, ובבית הספר הישן, "מגן אברהם" התרכזו חיי היהודים בכל ימות השנה. בחצר בית הכנסת היה "הקדש" שקלט ותמך בנצרכים בכל ימות השנה וכן נבנה בית מרחץ. בראשית שנות ה-20 הוקם בית ספר עברי מרשת החינוך הכללית "תרבות" למדו בו מאות תלמידים. ב- 1934 הוקמה "אגודת דוברי עברית" מטעם בית הספר, כשילדיו פעלה ספרייה ציבורית וכן הופיע עתון קיר קבוע. הוקם חוג דרמטי ותזמורת, שהרבו להופיע באירועים תגיים של הקהילה.

משפחתי

אבי נפתלי הרצל נולד בשנת 1886 בדומברוביצה כ- 20-30 ק"מ מרוקיסטנה. אמי שפרה לבית תמרין נולדה בשנת 1884 בסטאחוב שליד פינסק. ההיכרות בין הוריי הייתה באמצעות שידוך. הוריי בחרו לגור ברוקיסטנה מכיוון שתכננו להתפרנס ממסחר ובעיירה עברה מסילת הרכבת וארשה – קייב. אבי היה חנווני. למשפחתי בתקופה שלפני מלחמת העולם הראשונה הייתה חנות בדים, ממנה התפרנסו בכבוד. בתקופת מלחמת העולם הראשונה פסקה תנועת הרכבות באיזור והיקף המסחר פחת. עברנו תקופה כלכלית קשה בה נאלצה המשפחה להתקיים ממשק החי מהירקות ומהפירות שבחצר הבית ולבסוף נסגרה החנות. לאחר המלחמה הסב אבי את החנות לחנות לעורות מעובדים, עבור נעלים תיקים ומעילים. משפחתי הייתה ציונית. אבא ולאחר מכן אחי אברהם היו פעילים כגזברים של הקק"ל. לכל משפחה ציונית הייתה באותם ימים קופסה של קק"ל עם מנעול בתחתיתה. מדי חודש היה הגזבר עובר בין המשפחות לאסוף את התרומות. בשנת 1924 לאחר הולדת אחותי יהודית, נסעו אבי ואחי הגדול משה לארץ ישראל למצוא עבודה, במטרה ליצור תשתית שתאפשר מאוחר יותר עלייה של כל בני המשפחה. אבי קנה מגרש בדרך ליריחו מתוך מחשבה שירושלים תפתח ותתרחב לכיוון זה. כיום איננו יודעים היכן נמצא המגרש כיון שכל המסמכים אבדו. כמו כן אבי קנה בית חרושת קטן לאטריות בשכונת תל ארזה בירושלים, אבל הוא לא הצליח להתפרנס. המצב הכלכלי בארץ גרם לכך שהאנשים העדיפו להכין אטריות בבית על מנת לחסוך בהוצאות. אבי נאלץ למכור בשנת

1926 את בית החרושת והוא ואחיו חזרו לרוקטנה. דווקא לאחר שמכר את בית החרושת בהפסד העסק התחיל להתפתח וממפעל זה שהתאחד עם מפעל נוסף הוקם מפעל "אסם" של היום. אבי ניסה לא פעם לחזור לישראל אך משום מה הדבר לא עלה בידו ולבסוף נהרג בידי הגרמנים. משפחתו מנתה שבע נפשות. ההורים שלושת אחיו ושתי אחיותיו: [היו במשפחה עוד שני אחים שנפטרו בצעירותם] משה, אחי הגדול נולד ב- 1908 זכור לי הסיפור שבתחילה לא הצליח ללמוד רק בהמשך כאשר גילו שראיתו משובשת, קטן לו משקפיים בעיר הגדולה. משה החל ללמוד הצליח בלימודים. משה היה חבר בתנועת הנוער בית"ר. אברהם (אברמל) נולד ב- 1910 מגיל צעיר היה פעיל של הקרן הקיימת לישראל. היה מזכיר וגזבר. כל משפחה ציונית תרמה כספים למען קניית אדמות בארץ ישראל. אברהם'ל אחי היה חבר בתנועת הנוער בית"ר. חסיה נולדה ב- 1916. היתה תלמידה טובה וחברה בתנועת הנוער השומר הצעיר. אשר- למדתי בבית"ס תרבות. הייתי תלמיד מצטיין בחשבון. המורים בבית"ס היו נוהגים לקרוא לי להזגים בכיתות גבוהות כיצד אני פותר בעיות במתמטיקה. יהודית (ינטל) אחותי הקטנה נולדה ב- 1924. יהודית הייתה תלמידה טובה וחברה בתנועת הנוער השומר הצעיר.

אחי אברמל' נהרג כחייל בצבא הרוסי ולפי סיפורי חברים הוא נהרג תוך כדי עמידה על המשמר בעיר צ'רניגוב ליד קייב, בקרבות נגד הצבא הגרמני.

הורי הבית וחיי היום יום

לאבא הייתה חנות לעורות מעובדים ואחיי הגדולים עזרו לו, ועסקו גם בפעילות ציונית כמו למשל התרמת אנשים למען הקק"ל. אמי הייתה עקרת בית טובה ועבדה מאד קשה מבוקר עד ערב בניקיון, בישול, אפיית לחם כביסה ועוד ועוד. ביתנו היה בית דו משפחתי עשוי מעץ. במסבב הבית היה תנור עשוי חמר המחובר לארובת הבית כל יום הדליקו אותו לשם בישול. במרכז הבית היה תנור נוסף, גדול מאד, ובו היו שמים עצים. בערב היינו אופים תפוחי אדמה בין הגחלים וזה היה מעדן. מעל התנור היה דרגש עליו אהבתי לישון כי היה שם חם. בבית לא היו מספיק מיטות בדרך כלל ישנתי יחד עם אחי אברמל'. התנור שימש את אמא לאפייה ולחידום מים לרחצה ולכביסה. המים נשאבו מהבאר שבחצר. שאיבת המים והכנסת העצים לתנור הייתה עבודה של הגברים במשפחה. בחורף היה קשה מאד לשאוב מים. מסביב לבאר היה קרח וכל פעם שניסיתי למשוך את הדלי החלקנו. הפתרון היחיד היה שפיכת אפר ומלח המונע החלקה. בחורף התרחצנו בבית בגיגית שעמדה בחדר אמבטיה. היו מחממים את המים בסיר גדול מברזל יצוק (ציגון) ושופכים אותם אחד על השני. בקיץ נהגנו להתרחץ בנהר ובימי שישי התרחצנו בבית המרחץ הציבורי. כביסה עשו במעין הבית שבה כסבון שימש אפר שנאסף מהתנור. לתוך החבית הכניסו שקית מלאה באפר שפכו מים חמים ולאחר שהשרו את הבגדים במשך הלילה בתוך החבית היו מוציאים אותם ושוטפים בנהר. השכם בבוקר כשעוד היה חושך אמא הייתה חולבת את שתי הפרות שלנו וכשהביאה את החלב הייתה מעירה את אחיי ואותי בנגיעה. אני זוכר שהתיישבתי לשתות מהחלב הסרי והחמים מהחליבה ומיד נרדם. עד היום זכורה לי בנענוע הנגיעה שלה. היא לא דברה רק נענעה אותי. התרוממתי לשתות וחזרתי לשון. בבוקר אחרי החליבה היתה לשה בצק מבלילה של שאור שהשאירה בלילה בתוך קערה וממנו הייתה אופה לחם. בחצר הסמוכה לביתנו היה אופה לחם שהיה לו תנור גדול. לקראת יום שישי אמא היתה אופה בתנור שלו את החלות לשבת. סביב לביתנו הייתה חצר בת 4 דונמים. בחצר היה לנו משק חי ובו 2 פרות, תרנגולות, ברווזים, אווזים ותרנגוליי הודו. גידלנו ירקות כמו תפוחי אדמה, עגבניות ותירס. שירותים היו בביתן קטן מחוץ לבית. פעמיים בשנה היינו מעבירים אותם. החשמל שהקל מאד על עבודות הבית הוכנס לעיירה רק בשנת 1935. בערב שבת נהגנו ללכת לבית כנסת. בעיר היו שני בתי כנסת ואחד בעיר הישנה והשני בחדשה. בבית, אבא היה עושה קידוש ואמא הדליקה נרות. בשבת הינו אוכלים טשולנט. אמא הייתה שמה את הסיר בתנור בערב שבת. בחמין היא שמה בשר, שעועית, הלול'ה (צוואר תרנגולת או הודו ממולאים), קישקה (מעי פרה ממולאים) ותפוחי אדמה.

חלק מזיכרונותיו של אשר בינדר, אחיה של חסיה, שהצליח להימלט להצטרף לפרטיזנים ולשרוד את המלחמה

אשר בינדר – אחיה של חסיה ברלינסקי-כפרטיון באוקראינה

יד ושם
 Yad Vashem
 Яд Вашем

המאגר המרכזי של שמות קרבנות השואה

2042583
יד ושם
 דאטא. חי' הזכרון
 ת.ד. 3477

רשות הזיכרון לשואה ולגבורה, ירושלים
דף-עד
 לרשום חללי השואה והגבורה

תמונת הנספח: (1) רח' תמונת 1943/44 / רח' (2) נא לא להדפיס את התמונה (3) חלק לרשום את שם הנספח בציור חסר. ועד זכרון השואה והגבורה — יד ושם תשי"ב 1953 שבע כספים מס' 2: הקידום על ידיהם היה לשמור על השמות את זמנם של כל אלה שגבר הקץ היחידי, שנפלו קרבני את נפשם, נחשלו וסירחו במידת האמיץ ובקוריות, והחיים שם וזכר להם, לקוללות, ולעיתים ולספרות שנוצרה בגלל המצוקות להם היחיד. (ספר חוקים מס' 112, י"ז מילי הש"נ 138.53)	1. שם המשפחה: <u>ברלינסקי</u> <u>BERLINSKY</u> כאננות לסינויות 2. שם פרטי: <u>עזריאל</u> <u>AZRIEL</u> כאננות עבריות 3. שם משפחה לפני הנישואים: 4. תאריך לידה או גיל מועד: <u>2</u> 5. מקום לידה (עיר ארץ): <u>סארני</u> <u>SARNY</u> גם באננות לסינויות 6. שם אם הנספח: <u>ברלינסקי</u> 7. שם האב הנספח: <u>חיים</u> <u>ברלינסקי</u> 8. שם אשת אי בעל הנספח: 9. מקצוע: 10. מקום המגורים הקבוע (גם באננות לסינויות): <u>סרני</u> <u>SARNY</u> 11. מקומות המגורים במלחמה (גם באננות לסינויות): <u>סארני</u> <u>SARNY</u> 12. נסיבות המוות (זמן, מקום, וכיוצא בזה) (חשבו גם באננות לסינויות): <u>קרבן השואה</u> <u>אליה ירמיה</u> <u>28-27</u> <u>1944</u> <u>סארני</u> <u>SARNY</u>	
	אני, החתום <u>בסביה ברלינסקי</u> קירבה משפחתית או אחרת <u>באבה</u> הנר בכתובת <u>אלמנה של יוליה - יוליה</u> מצהירה כזה כי העדות שמסרתי כאן על פרסיה היא נכונה ואמיתית, לפי מיטב ידיעתי והכרתי. מקום ותאריך חתימה: <u>יוליה</u> <u>19.2.85</u> <u>ברלינסקי</u>	
	...ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם... אשר לא יכרת" (שמי"ה דף ט') * נא לרשום את שמו של כל נספח על דף נפרד	

נספחים 1 עד 12 יש לרשום את פרטי הנספח בלבד.

דף העד שמלאה הדסה ברלינסקי לזכרו של הילד עזריאל ברלינסקי ילדם של חיים וחסיה שנרצח על ידי הנאצים.

2036634

רשות-הזיכרון לשואה ולגבורה, ירושלים

דף-עד

יד ושם
ירושלים, הר הזיכרון
ת.ד. 3477

לרשום חללי השואה והגבורה

תמונת הנספה: (1) רצוי תמונת פספורט / דרכון (2) נא לא להדביק את התמונה שלא לרשום את שם הנספה בצידה הפנימי. חוק זכויות השואה והגבורה – יד ושם תשריג 1953 קובע בסעיף מס' 2: הפקידו של ייד ושם הוא לאסוף את הסולות את זכרים של כל אלה מבני הקהילה היהודית שנפלו ונשארו את נפשם, נלחמו וסרדו בארץ הנאצית והקווארה, ולהציג שם וזכר להם, לטעולתם, לאימונים ולמסורות שנהייבו בעל השתתפותם לשם ההודיה. (סעיף החוקים מס' 132, י"ז אלול תשי"ג 248.53)	1. שם המשפחה	באותיות עבריות	באותיות לטיניות
	2. שם פרטי		
	3. שם משפחה לפני הנישואים		
	4. תאריך לידה או גיל משוער		
	5. מקום לידה (עיר ארץ)	נא באותיות לטיניות	
	6. שם אם הנספה	7. שם האב הנספה	
	8. שם אשת או בעל הנספה	9. מקצוע	
	10. מקום המגורים הקבוע (נא באותיות לטיניות)		
	11. מקומות המגורים במלחמה (נא באותיות לטיניות)		
	12. נסיבות המוות (זמן, מקום, וכו') (המקום גם באותיות לטיניות)		
	אני, הח"מ _____ אלול 31/11 קירבה משפחתית או אחרת _____		
	הר בכתובת _____ ק. וסילא ד.נ. אלול 31/11		
מצהירה בזה כי העדות שמסרתי כאן על מרטיה היא נכונה ואמיתית. לפי מיטב ידיעתי והכרתי. מקום ותאריך הרשום _____ ק. וסילא ד.נ. אלול 31/11 1989 חתימה _____ א.י.ה. אלול 31/11			

אחיה של צסיה גולוד, גיסתה של חסיה, היה חבר קיבוץ "מסילות".

